

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență :

Președinte –Svetlana Filincova,

Judecători –Ala Cobăneanu, Dumitru Mardari, Mariana Pitic și Galina Stratulat

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui

Conac Sergiu XXXXX, născut la XXXXX, originar din s. Balatina, r-nul Glodeni, domiciliat în or. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, studii superioare, supus militar, căsătorit, la întreținere doi copii minori, angajat în câmpul muncii, fără antecedente penale, cetățean al Republicii Moldova;

Învinuit în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c), art. 328 alin. (1) Cod penal.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 04.05.2012 până la 21.02.2014;

Instanța de apel de la 18.03.2014 până la 28.09.2016;

Instanța de recurs de la 23.12.2016 până la 07.03.2017;

Instanța de apel de la 05.04.2017 până la 08.10.2018;

Instanța de recurs de la 20.12.2018 până la 09.04.2019.

Instanța de apel de la 03.06.2019 până la 14.09.2020;

Instanța de recurs de la 08.12.2020 până la 15.04.2021.

În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală,
Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Glodeni din 21 februarie 2014, Conac Sergiu a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prin aceeași sentință Conac Sergiu a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin.(1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță în fapt a constatat că, Conac Sergiu a fost învinuit că, activând conform ordinului MAI nr.162 „ef” din 29.04.2011 în funcția de șef adjunct al Secției Urmărire Penală a CPR Glodeni, fiind antrenat în

exercițiul funcției deținute, deci fiind persoană publică înzestrată în virtutea legii cu funcții de efectuare nemijlocită a urmăririi penale în cauze penale, a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, cauzând daune în proporții considerabile intereselor publice, precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege a persoanelor fizice în următoarele circumstanțe.

Astfel, conform învinuirii aduse, Conac Sergiu a fost învinuit că, activând în funcția susmenționată, având în gestiune cauza penală nr.2012090077 pornită la 02.03.2012 în baza art. 27, 171 alin.(1) Cod penal, pe faptul tentativei de viol comisă de cet. Sergiu Bețișor în privința cet. XXXXX, în perioada de timp începând cu 20.02.2012, în scopul îndeplinirii unor acțiuni contrar obligațiilor sale de serviciu exprimate în neatragerea la răspundere penală a lui Bețișor Sergiu și contribuirea la încetarea urmăririi penale pe cauza penală dată, exprimată în înaintarea către procurorul conducător al urmăririi penale a unui raport cu propunerea de încetare a urmăririi penale, prin extorcarea a pretins de la ultimul bani ce nu i se cuvin, iar la 22.03.2012, aproximativ la ora 13.14, a primit de la Bețișor Sergiu în același scop 15 000 lei, fapt după care a fost reținut în flagrant delict, pe teritoriul stației de alimentare „Lukoil”, la intrarea în or. Glodeni.

Așadar, Conac Sergiu, a fost învinuit că, prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea prevăzută de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, cu semnele calificative: pretinderea și primirea prin extorcare de către o persoană publică a banilor ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea unor acțiuni contrar obligațiilor ei de serviciu.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art.324 alin.(2) lit. c), 328 alin. (1), 84 alin. (1) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în organele MAI pe termen de 5 ani.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate a fost dovedită integral prin probele administrate, și anume: declarațiile martorilor Bețișor Sergiu și XXXXX; denunțul lui Bețișor Sergiu, prin care solicită atragerea la răspundere penală a colaboratorului de poliție a CPR Glodeni, Conac Sergiu, pentru acțiuni de corupere pasivă; ordonanța și procesul verbal de ridicare la 22.03.2012 de la Bețișor Sergiu a purtătorului electronic de model CD-R „Esperanza”, cu înscrisurile audio a discuției lui Conac Sergiu și Bețișor Sergiu din 21.03.2012; actele procesuale de autorizare a măsurilor operative de investigație și a acțiunilor de urmărire penale; procesul-verbal de percheziție corporală a lui Conac Sergiu din 22.03.2012, în cursul căreia de pe mâinile ultimului au fost ridicate urme de substanță fluorescentă; ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 22.03.2012 de la Bețișor Sergiu a tehnicii speciale cu care ultimul a fost înzestrat; procesul-verbal de examinare a purtătorului electronic de model CD-R „Esperanza”, care conține înregistrările audio a convorbirilor dintre Conac Sergiu și Bețișor Sergiu din 21.03.2012; procesele verbale de efectuare a interceptării și înregistrării comunicărilor și de apreciere a informațiilor ce au importanță pentru cauza penală; raportul de expertiză nr.883 din 20.04.2012.

În pofida acestor argumente, instanța de judecată a neglijat valoarea probantă a tuturor probelor acuzării. Inculpatul nu și-a recunoscut vina, poziție ce poartă un caracter de apărare și declarativ, scopul fiind eschivarea de la răspunderea penală.

Instanța de fond a evitat să intre în esența învinuirilor incriminate, interpretându-le în favoarea inculpatului, care a acționat cu încălcarea normelor de procedură penală.

Instanța nu a apreciat rezultatul obținut ca urmare a acțiunilor de urmărire penală petrecute în cauză, nu a ținut cont de discuțiile avute între martorul Bețișor Sergiu și inculpat, atât la 21.03.2012, cât și la 22.03.2012, conform căror se confirmă faptul extorcării și primirii de către inculpat a banilor în sumă de 15 000 lei de la Bețișor Sergiu. Aprecierea tendențioasă și unilaterală a probelor de către instanță a favorizat pronunțarea unei sentințe de achitare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2016, a fost admis apelul, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care fapta incriminată lui Conac Sergiu de către organul de urmărire penală în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal a fost recalificată în baza art.326 alin.(1) Cod penal și inculpatul Conac Sergiu a fost recunoscut vinovat în comiterea acestei infracțiuni, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 1 000 unități convenționale.

Prin aceeași decizie Conac Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.328 alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată la amendă în mărime de 400 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice în organele MAI pe termen de 3 ani, în această parte soluția a fost menținută prin decizie instanței de recurs.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă amendă în mărime de 1 200 unități convenționale, echivalentul a 24 000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice în organele MAI pe termen de 3 ani.

4.1. În motivarea soluției sale instanța de apel a constatat fapta și a indicat că, probele administrate dovedesc comiterea de către inculpat a infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal.

5. *Avocatul Vadim Gligor în numele inculpatului,* în temeiul pct.6), 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs decizia solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței instanței de fond.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel și-a întemeiat soluția de condamnare pe aceleași probe, care au fost examinate în prima instanță, iar acuizarea nu a prezentat careva probe noi, care în coroborare cu probele deja existente ar putea fi apreciate repetat.

6. Prin decizia din 07 martie 2017 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul, casată decizia în partea condamnării inculpatului în baza art. 326 alin.(1) Cod penal și aplicării prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal și dispusă rejudecarea cauzei în partea vizată de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. În rest, decizia a fost menținută.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, rejudecând cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, instanța de apel, nu respectat prescripțiile de drept, deoarece, potrivit descriptivului deciziei contestate, cât și a procesului verbal al ședinței judiciare:

a) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de

vedere al coroborării lor, nu a indicat motivele pentru care a respins versiunile și probele apărării, inclusiv cele indicate în sentință și invocate în recursul ordinar.

Totodată, doar remarca instanței că: „...*pretinsa provocare nu și-a găsit confirmare prin datele obiective ale cauzei, deoarece probele supuse cercetării deși apreciate din punct de vedere al veridicității, utilității, concludentei, pertinentei și coroborării reciproce, denotă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de trafic de influență*”, nu reprezintă o pronunțare legal argumentată a instanței de apel în aspectul vizat, și nu corespunde criteriilor de apreciere a probelor administrate la caz, prescrise în art.101 alin.(1) și (4) Cod de procedură penală;

b) și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, cum ar fi: înregistrarea între Bețișor Sergiu și Conac Sergiu, de pe telefonul mobil, stenograma înregistrărilor de imagini a comunicărilor din 22.03.2012, purtătorul de informație cu înregistrările convorbirilor din 21.03.2012;

c) schimbând încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului în baza art. 326 alin.(1) Cod penal, în deliberare, instanța de apel nu a pus în discuția părților noua învinuire și nu i-a oferit inculpatului posibilitatea de a se apăra în sensul dat, nefiindu-i respectat, astfel, dreptul la un proces echitabil (Hotărârea CtEDO din 12.04.2011, Adrian Constantin vs. România). Mai mult, instanța a constata că inculpatul a comis fapta: „...*susținând că are influență asupra procurorului conducător al urmăririi penale...*”, dar ulterior s-a contrazis, deoarece a încadrând acțiunile lui în baza art.326 alin.(1) Cod penal, a stabilit deja că este: „...*o persoană care are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică...*”.

7. Prin decizia din 08 octombrie 2018 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, apelul procurorului a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței în partea achitării inculpatului pe art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal.

7.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, analizând probele administrate de prima instanță și ținând cont de prevederile art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, care prevede, că pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs (decizia Curții Supreme de Justiție din 07.03.2017) sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului, care a indicat, că „*Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală privind acuzarea inculpatului în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția respectivă, și că recursul de pe rol este întemeiat în partea vizată*”, concluzia primei instanțe privind achitarea inculpatului Conac Sergiu de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiuni, rezultă pe deplin din probele acumulate la cauză.

Astfel, analizând cumulul de probe prezente pe cauză, instanța de apel a conchis că, prima instanță întemeiat a constatat, că nu au fost prezentate probe incontestabile, ce ar confirma că a avut loc infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal, de care inculpatul este învinuit. Îndoielile și incertitudinile în acest sens nu au fost înlăturate nici în instanța de apel.

Instanța de apel a indicat că, este întemeiată concluzia primei instanțe că, urmează a fi apreciate critic depozițiile martorului Bețișor Sergiu, deoarece acestea

nu sunt confirmate nici printr-o probă pertinentă, concludentă și utilă administrată în conformitate cu Codul de procedură penală și poartă doar un caracter declarativ.

În cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că, în procesul-verbal de primire a plângerii din 21.03.2012 a lui Bețișor Sergiu, este indicat că Conac Sergiu a pretins de la Bețișor Sergiu suma de 30 000 lei pentru ca acesta să claseze cauza penală și să rezolve întrebarea cu XXXXX și cu procurorul, însă Bețișor Sergiu i-a spus că suma este prea mare și au convenit la suma de 15 000 lei. Totodată, în învinuire și rechizitoriu nu este relatat nimic despre faptul că acesta a pretins de la Bețișor Sergiu suma de 30 000 lei, mai mult nu a fost prezentată nici o probă ce ar confirma acest fapt, din aceste considerente instanța a apreciat critic declarațiile respective.

La fel, în cadrul ședinței de judecată martorul Bețișor Sergiu a declarat că suma pretinsă de Conac Sergiu era prea mare și el i-a propus suma de 15 000 lei, însă acest fapt la fel nu a fost relatat atât în învinuirea înaintată, cât și în rechizitoriul ce i-a fost înmănat inculpatului.

Martorul Bețișor Sergiu a mai declarat că, neavând suma de bani 15 000 lei, s-a adresat cu o cerere către CCCEC Bălți pentru a-i fi eliberată această sumă de bani pentru a-i fi transmiși ofițerului de urmărire penală Conac Sergiu. În sediul CCCEC a primit această sumă de bani, care în prezența sa au fost marcați cu o substanță, erau bancnote a câte 200 și 500 lei, aceste bancnote au fost xeroxate și scrise seria de pe ele și întocmit un proces-verbal. Alte careva bancnote de altă valoare: un leu, cinci lei, zece lei, o sută de lei ș.a. nu a văzut și nici nu a fost fixat în procesul-verbal, fapt ce contravine probelor ce au fost prezentate de acuzatorul de stat în cadrul cercetării judecătorești, și anume procesul-verbal privind marcarea banilor din 22.03.2012, în care este arătat că procesul a fost întocmit în prezența lui Bețișor Sergiu și tot în prezența lui au fost marcate bancnotele de 500 lei în valoare totală de 15 000 lei, unde au fost arătate seria fiecărei bancnote și xeroxate, care au fost prelucrate cu substanță fluorescentă invizibilă, însă alte careva bancnote cu nominalul de 200 lei nu au fost prezentate și nici în acest proces-verbal nu a fost indicat.

Însă, în același proces-verbal, la abzațul trei de la urmă, care este tapat, după punct a mai fost scris de mână următoarele cifre și cuvinte: 1 leu A.0144 nr.865300 (model de comparație), însă aceste înscrisuri se evidențiază și se deosebesc de celelalte mențiuni din proces care au fost scrise tot de mână. Din aceste considerente, prima instanță just a dat apreciere critică acestei probe și nu a pus-o la baza sentinței, deoarece această propoziție scrisă de mână în abzațul trei, a fost adăugată până sau după întocmirea procesului-verbal, deoarece martorul Bețișor Sergiu în cadrul ședinței nu a declarat nimic despre această bancnotă de un leu care a fost anexată ca mostră.

Astfel, instanța de apel a constatat că, organul de urmărire penală a acumulat probe print-un act falsificat, deci a acționat cu încălcarea prevederilor pct. 2) alin.(3) art.158 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a stabilit o situație similară și în privința raportului de expertiză nr.883 cu fișa fotografică, care deși a fost întocmit conform prevederilor legale, însă nu este clar când și la ce stadiu a urmăririi penale a apărut bancnota cu nominalul de 1 leu, care a fost prelucrată cu substanță fluorescentă invizibilă și anexată la materialele cauzei ca mostră de către ofițerul de urmărire penală ca model pentru comparație în prezența martorului Bețișor Sergiu.

Referitor la substanța fluorescentă invizibilă care a fost depistată pe mâinile lui Conac Sergiu, conform raportului de expertiză nr.883, instanța de apel a ajuns la concluzia că această substanță a ajuns pe mâna lui Conac Sergiu în timpul salutării între acesta cu martorul Bețișor Sergiu, fapt confirmat în cadrul ședinței atât prin declarațiile lui Bețișor Sergiu, cât și prin declarațiile inculpatului Conac Sergiu. Mai mult, Bețișor Serghei a mai declarat, că banii dați la Centrul Anticorupție nu au fost împachetați, dar i-au fost dați lui în mână.

Au fost apreciate critic și declarațiile lui Bețișor Sergiu cu privire la faptul că banii marcați în sumă de 15 000 lei au fost puși într-o mănășă care a luat-o din automobilul lui Conac Sergiu, după care i-a transmis acestuia, or, în timpul percheziției nu au fost depistați banii marcați și nici mănăși nu au fost găsite.

Prima instanță întemeiat a apreciat critic proba acuzării, și anume procesul verbal de efectuare a interceptării și înregistrării comunicațiilor audio din 23.03.2012, or, fiind examinat și audiat suportul de informație de tip CD-R de model „Memorex” cu capacitatea memoriei de 700 MB nu se aude convorbirea deslușit, iar examinând stenograma efectuată de pe suportul de informație de tip CD-R de model „Memorex”, din discuția dată nu se stabilește legătură directă cu învinuirea adusă inculpatului.

Instanța de apel a indicat că, examinând fișa postului și obligațiunile de serviciu la acel moment de care dispunea Conac Sergiu, ultimul nu putea să ia o decizie pentru a clasa cauza penală în care era bănuț Bețișor Sergiu, deoarece nici în fișa de post nu sunt prevăzute așa acțiuni procedurale în calitatea sa de ofițer de urmărire penală și nici obligațiunile sale de serviciu nu-i permit să facă astfel de acțiuni, or, aceste acțiuni îi revine nemijlocit procurorului care conduce sau efectuează urmărirea penală.

La fel, deși martorul XXXXX a negat faptul că a solicitat de la Bețișor Sergiu suma de 30 000 lei ca prejudiciu moral pe cauza penală de bănuț de viol, acest fapt a fost combătut prin declarațiile martorilor Cebotari Pavel și Cănila Ruslan.

Din declarațiile martorilor Cebotari Pavel, Cănila Ruslan și XXXXX, precum și din declarațiile inculpatului Conac Sergiu date în cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a constatat că, Bețișor Sergiu fiind bănuț în comiterea unei infracțiuni, când a aflat despre suma pretinsă de XXXXX ca prejudiciu moral, a început să influențeze prin intermediul rudelor și prietenilor săi asupra lui XXXXX pentru ca aceasta să-și retragă plângerea înaintată, după care Bețișor Sergiu a încercat să-l influențeze și pe Conac Sergiu prin intermediul telefonic insistând la diferite întâlniri, promițându-i că o să-l mulțumească dacă va soluționa întrebarea pozitiv în favoarea lui.

Astfel, având în vedere cummul de probe enunțate supra, a specificat instanța de apel că, reiese că Bețișor Sergiu, încercând să o convingă pe XXXXX să-și retragă plângerea, după care a încercat să-l influențeze și pe Conac Sergiu pentru ca acesta să-și depășească atribuțiile de serviciu, văzând că acțiunile sale au rămas fără succes, s-a dresat pentru ajutor către consăteanul său Svistun Ion, care activează la CNA Direcția Nord și cu ajutorul lui a pus la cale un flagrant prin care să fie compromis Conac Sergiu, astfel având scopul să se eschiveze de la urmărirea penală.

Astfel, instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a ajuns la concluzia că, pe cauza penală dată a avut loc o tentativă de provocare a infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal, fapt ce reiese din următoarele:

- organul de urmărire penală nu a prezentat probe ce ar demonstra că, inculpatul Conac Sergiu, a dorit sau a extorcat mită de la Bețișor Sergiu;

- probele prezentate de către partea acuzării în susținerea învinuirii sunt lovite de nulitate, fiindcă au fost obținute prin falsificare și provocarea, facilitarea și încurajarea persoanei la săvârșirea infracțiunii;

- probele: declarațiile martorilor și înregistrările audio a convorbirilor dintre două persoane nu demonstrează vina inculpatului Conac Sergiu în extorcarea sumei de bani de la Bețișor Sergiu, dar dimpotrivă, dovedesc faptul tentativei provocării și încurajării la săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă.

A mai specificat instanța de apel că, inițiativa lui Bețișor Sergiu de a-l provoca pe Conac Sergiu și a încerca de a-i da bani s-a soldat cu eșec, deoarece inculpatul nu s-a lăsat provocat, iar în timpul percheziției corporale și a automobilului personal, careva bani marcați nu au fost găsiți.

Instanța de apel a mai menționat că, în speță sunt întrunite cele trei condiții ale provocării pentru a fi recunoscută instigarea și provocarea infracțiunii. Mai mult, în ședința instanței de apel martorul Bețișor Sergiu a indicat, că colaboratorii CCCEC i-au dat sfaturi privitor la faptul că după ce dă banii lui Conac Sergiu, să-i anunțe pe ei. Fără ajutorul colaboratorilor CCCEC nu avea să dea banii lui Conac Sergiu, din motiv că se considera corect.

În baza celor expuse supra, instanță de apel a constată că acțiunile lui Bețișor Sergiu în privința inculpatului Conac Sergiu au avut efectul provocării, de către prima instanță corect fiind adoptată soluția de achitare a inculpatului Conac Sergiu, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În acest sens, instanță de apel a stabilit că alte dovezi nu au fost aduse și astfel instanță nu a stabilit că, fapta incriminată a fost comisă. Dovezi suficiente în sprijinul învinuirii aduse inculpatului nu au fost prezentate, iar la baza sentinței de condamnare în comiterea unei infracțiuni atât de grave, nu pot fi puse presupunerile martorului.

8. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Andrei Fromusatii, solicitându-se casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9. Prin decizia din 09 aprilie 2019 a Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Andrei Fromusatii, casată total decizia 08 octombrie 2018 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a obiectat în privința concluziilor divergente a instanței de apel, care pe de o parte a reținut că probele administrate nu confirmă comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, iar pe de altă parte invocându-se provocarea și instigarea inculpatului la săvârșirea infracțiunii.

Imediat următor acestor concluzii, instanța de recurs a distins prin prisma aprecierilor CtEDO acțiunile agenților provocatori și cazurile în care reclamantul avea deja predispoziția de a comite infracțiuni.

La fel, a obiectat în privința neaprecierii de către instanța de apel a tuturor probelor administrate de acuzare în raport cu celelalte invocate.

Totodată, a menționat instanța de recurs că, o altă eroare depistată se referă la faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei nu s-a expus referitor la art. 326 alin. (1) Cod penal, în raport cu acțiunile inculpatului, ținând cont de faptul că, prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 28 septembrie 2016, Conac Sergiu a fost condamnat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, iar procurorul nu a contestat cu recurs încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului. Astfel, că în ordine de apel acuzarea nu mai putea susține condamnarea acestuia în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

10. Prin decizia din 14 septembrie 2020 a Colegiului penal al Curții de Apel Bălți, apelul procurorului în Serviciului Nord al Procuraturii Anticorupție, Ion Pripa, a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței în partea ce ține de infracțiunea prevăzută de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal.

10.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a reținut că, dat fiind faptul, că prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07.03.2017, a fost admis recursul, casată decizia în partea condamnării inculpatului în baza art. 326 alin. (1) Cod penal și aplicării prevederilor art. 84 alin.(1) Cod penal și dispusă rejudecarea cauzei în partea vizată de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în rest decizia fiind menținută și anume în partea prin care Conac Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 400 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice în organele MAI pe termen de 3 ani, actuala judecare, a apelului procurorului împotriva sentinței Judecătoriei Glodeni din 21 februarie 2014 are a fi efectuată doar în partea achitării inculpatului Conac Sergiu pe învinuirea adusă în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, în ședința instanței de apel au fost cercetate probele scrise prezente la materialele cauzei:

Procurorul participant la proces a prezentat următoarele probe în confirmarea învinuirii aduse inculpatului:

- proces verbal din 21.03.2012 de primire a plângerii (denunțului) (f.d.5, vol. I);
- ordonanță de ridicare din 22.03.2012 (f.d.10, vol. I);
- proces-verbal de ridicare din 22.03.2012 (f.d.11, vol. I);
- proces-verbal privind marcarea bancnotelor din 22.03.2012 (f.d.19, vol. I);
- proces-verbal de percheziție corporală din 22.03.2012 (f.d.29-30, vol. I);
- proces-verbal de percheziție din 22.03.2012 (f.d.31-32, vol. I);
- ordonanță de ridicare din 22.03.2012 (f.d.51, vol. I);
- proces-verbal de ridicare din 22.03.2012 (f.d.52, vol. I);
- proces-verbal de examinare a obiectului din 22.03.2012,
- proces-verbal de efectuare a interceptării și înregistrării comunicărilor audio din 23.03.2012 (f.d.58-60, vol. I);
- proces-verbal privind aprecierea informațiilor care au importanță pentru cauza penală din 23.02.2012 (f.d.61-63, vol. I);
- proces-verbal de efectuare a înregistrării de imagini (f.d.64-66, vol. I);
- proces-verbal privind aprecierea informațiilor care au importanță pentru cauza penală din 23.02.2012 (f.d.67-69, vol. I);

- fișa postului a șefului-adjunct al Secției urmărire penală din cadrul Comisariatului de Poliție Raional Glodeni al MAI (f.d.81-84, vol. I);

- raport de expertiză nr.883 din 20.04.2012, cu următoarele concluzii:

1. Pe tamponale de vată cu care au fost preluate mostre de pe mâinile învinuitului Conac Sergiu sunt depuneri de substanță specială.

2. Pe mănușile prezentate la examinare sunt urme de substanță specială.

3. Pe vata nefolosită prezentată la examinare urme de substanțe speciale nu sunt.

4. Substanța specială, cu care a fost prelucrată bancnota cu nominalul 1 (unu) lei BNM și substanța specială de pe tamponalele de vată cu care s-au colectat mostre de pe mâinile învinuitului Conac Sergiu corespunde după fluorescență și conținut chimic.

Raportul de expertiză nr.883 din 20.04.2012 este însoțit de planșă fotografică (f.d.103-108, vol. I);

- proces-verbal de percheziție din 19.03.2012 (f.d.110-111, vol. I);

- ordonanță din 20.03.2012 de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală (f.d.113, vol. I);

- ordonanță din 19.03.2012 de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive la cauza penală (f.d.114, vol. I);

- proces-verbal de ridicare din 19.03.2012 (f.d.115-116, vol. I);

- proces-verbal de examinare a obiectului din 20.04.2012 (f.d.122, vol. I);

- ordonanță privind recunoașterea obiectelor drept corpuri delictive și atașarea lor la cauza penală (f.d.123-124, vol. I);

- proces-verbal de audiere a martorului XXXXX din 26.04.2012 (f.d.132-133, vol. I);

- declarațiile martorului Bețișor Sergiu depuse în ședința instanței de fond din 22.10.2012 (f.d.10-18, vol. III);

- declarațiile martorului XXXXX depuse în ședința instanței de fond din 15.01.2013 (f.d.39-42, vol. III);

- declarațiile martorului Svistun Ion depuse în ședința instanței de fond din 15.01.2013 (f.d.55-56, vol. III);

- declarațiile martorului Bețișor Sergiu depuse în ședința instanței de fond din 09.01.2014 (f.d.62-66, vol. III).

- declarațiile martorului Bețișor Sergiu depuse în ședința instanței de apel din 07.08.2014 la momentul examinării aceleiași cauze penale, pe marginea căreia a fost emisă decizia Curții de Apel Bălți din 28.09.2016 (f.d.11-13, vol. IV);

- declarațiile martorului XXXXX depuse în ședința instanței de apel din 16.10.2014 la momentul examinării aceleiași cauze penale, pe marginea căreia a fost emisă decizia Curții de Apel Bălți din 28.09.2016 (f.d.17-20, vol. IV);

- declarațiile martorului XXXXX depuse în ședința instanței de apel din 26.02.2018 la momentul examinării aceleiași cauze penale, pe marginea căreia a fost emisă decizia Curții de Apel Bălți din 08.10.2018 (f.d.182-188, vol. IV);

declarațiile martorului Bețișor Sergiu depuse în ședința instanței de apel din 02.02.2018 la momentul examinării aceleiași cauze penale, pe marginea căreia a fost emisă decizia Curții de Apel Bălți din 08.10.2018. (f.d.189-192, vol. IV);

Avocatul Vadim Gligor în respingerea argumentelor procurorului și în susținerea argumentelor declarate a prezentat spre cercetare următoarele probe:

- ordonanță din 22.03.2012 (f.d.2, vol. I);
- ordonanță cu privire la desemnarea inspectorilor operativi cu atribuții de ofițer de urmărire penală (f.d.4, vol. I);
- proces-verbal privind marcarea bancnotelor (f.d.19, vol. I);
- informație din registrul de intentare a dosarelor în privința lui Bețișor Sergiu (f.d.188, vol. I);
- declarațiile martorului Canila Ruslan depuse în ședința instanței de fond din 15.01.2013 (f.d.36-38, vol. III);
- declarațiile martorului Cebotari Pavel depuse în ședința instanței de fond din 04.04.2013 (f.d.43-45, vol. III);
- declarațiile martorului Bumbu Ștefan depuse în ședința instanței de fond din 09.01.2013 (f.d.59-60, vol. III).

Astfel, instanța de apel a remarcat asupra faptului că, procurorul participant la proces, făcând referire la probele prezentate, a susținut poziția de învinuire a lui Conac Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a notat că, deși acuzarea consideră că acțiunile lui Conac Sergiu urmează a fi recalificate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, totuși acuzația faptică rămâne a fi aceeași ca și în învinuirea adusă în baza art.324 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe marginea căreia instanța de fond a dedus ca nefiind dovedită.

Colegiul penal a reiterat că, potrivit ordonanței din 23 decembrie 2019 de modificare a învinuirii în ședința de judecată, acuzarea incriminează lui Conac Sergiu comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal în circumstanțele absolut identice celor expuse în acuzația formulată în rechizitoriu pe învinuirea în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Schimbarea încadrării juridice a pretinselor acțiuni ilegale a lui Conac Sergiu atrage totodată schimbări în poziția de apărare creând o pseudo-sarcină a inculpatului de a combate prin probe noua acuzație.

Cu privire la modificarea învinuirii, în ședința de judecată din 23.12.2019, instanța de apel a adoptat o atitudine sceptică față de corectitudinea acesteia, or, modificarea învinuirii după o perioadă mai mare de 7 ani ridică semne de întrebare privitor la respectarea predictibilității procesului penal. Mai cu seamă că la modificarea învinuirii nu au contribuit careva împrejurări noi, aflate ulterior înaintării învinuirii în baza art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, creându-se impresia că, învinuirea nou adusă este dictată de conștientizarea existenței unor lacune în partea învinuirii inițiale a lui Conac Sergiu în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, în privința căreia prin sentința din 21.02.2014 instanța de fond a conchis ca fiind lipsită de susținere probatorie, nefiind constatat faptul infracțiunii. Tentativa acuzării de a pune aceleași fapte imputate lui Conac Sergiu în lumina prevederilor legale de incriminare a traficului de influență în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, nu determină instanța să conchidă în privința casării verdictului judecătoresc contestat. Mai cu seamă că acuzarea nu a prezentat suplimentar probe și își menține poziția în baza probelor deja administrate anterior.

În acest context, instanța de apel a menționat că, relevanță au cele statuate în jurisprudența CEDO, care implicit susțin concluziile la care a ajuns instanța de apel

în procesul judecării prezentei cauze. Astfel, Curtea a stabilit, că se poate considera că reîncadrarea infracțiunii este suficient de previzibilă pentru inculpat dacă se referă la un element intrinsec al acuzației (cauzele Salvador Torres împotriva Spaniei, pct. 33; Sadak și alții împotriva Turciei (nr. 1), pct. 52 și 56; Juha Nuutinen împotriva Finlandei, pct. 32).

Astfel instanța de apel a indicat că, la caz, reîncadrarea acțiunilor lui Conac Sergiu ar depăși limita unei previzibilități, or, cauza contributivă rezidă în chestiunea de încadrare eronată a acțiunilor inculpatului la înaintarea învinuirii inițiale. Astfel că, inculpatul nu a prevăzut faptul dat și nici nu era obligat să-l prevadă, fiind în drept să pledeze nevinovat pe orice acuzație.

În acest sens, reiterând prevederile art. 325 CPP, instanța de apel a reținut raționamentele Curții, care a statuat în privința faptului că adesea dreptul la apărare trebuie să fie examinat împreună cu dreptul la un proces echitabil consacrat la art.6 §1 al Convenției (T. c. Austriei, §§68-72).

Schimbarea încadrării juridice a acuzațiilor aduse inculpatului într-o cauză penală, care a parcurs de mai multe ori jurisdicția instanțelor de apel și recurs, este în detrimentul garanției inculpatului la un proces echitabil.

Inculpatul este în drept să-și formeze și să susțină o poziție de apărare în corespundere cu principiul contradictorialității, cunoscând precis despre natura și cauza acuzației. Or, o eventuală schimbare a învinuirii, deși în sensul atenuării acesteia, pe alte motive decât intervenirea unor circumstanțe noi necunoscute organului de urmărire penală este periclitantă în raport cu dreptul al un proces echitabil, respectiv și cu dreptul la apărare. Caracterul primejdios a unei atare schimbări este evaluat în dependență de durata timpului scurs din momentul înaintării învinuirii inițiale și momentul modificării acesteia, de natura noii infracțiuni imputate și afinitatea de gen în raport cu infracțiunea incriminată anterior modificării acuzațiilor.

Astfel, instanța de apel a reținut că, nu admite ingerința acuzatorului în măsura în care se atentează la respectarea unui proces echitabil. Recalificarea faptelor inculpatului Conac Sergiu în baza art. 326 alin.(1) Cod penal constituie o intervenție contrarie garanțiilor procesuale a inculpatului.

Ca urmare, conform prevederilor art. 24 alin. (1) - (2) CPP, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sânt separate și se efectuează de diferite organe și persoane.

Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Prin urmare, instanța este nepărtinitoare și nu are atribuția de a se manifesta în favoarea acuzării sau al apărării. Instanța de judecată în nici un mod nu se poate manifesta în favoarea sau defavoarea uneia dintre părțile în proces, or, unicul interes promovat de instanță este interesul Legii.

La acest capitol, reieșind din cele menționate și în consecutivitatea celor reținute, ținând cont și de faptul că procurorul nu mai susține acuzațiile împotriva lui Conac Sergiu de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar apelul declarat împotriva sentinței instanței de fond din 21.02.2014 invocă obiecții anume în partea achitării lui Conac Sergiu pe învinuirea de comiterea acestei

infracțiuni, instanța de apel a concluzionat asupra necesității respingerii apelului declarat.

Instanța de apel a mai remarcat și faptul că, în procesul deducerii acestei concluzii, sunt reținute inclusiv indicațiile Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție formulate în decizia din 07.03.2017. Or, acuzarea nu a exercitat dreptul de atac împotriva deciziei instanței de apel din 28.09.2016 în partea în care acțiunilor imputate lui Conac Sergiu, conform art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, li s-a atribuit o altă calificare.

Faptul dat prezumă că partea acuzării în mod tacit nu mai susține învinuirea lui Conac Sergiu de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Potrivit art.6§2 CEDO, orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăție sa va fi legal stabilită.

Esența prevederilor art.24 CPP coroborată cu art.6 §2 CEDO crează temei de drept de a respinge apelul procurorului nesusținut în cadrul examinării prezentei cauze deduse judecării în instanța de apel. Or, o contestație lipsită de sprijin nu transferă în sarcina instanței de judecată susținerea acesteia din oficiu.

Generalizând asupra jurisprudența CEDO, instanța de apel a menționat că nu o singură dată s-a statuat în privința obligației instanțelor de judecată de a se manifesta în mod imparțial la judecarea cauzelor, mai cu seamă neacceptându-se susținerea *ex officio* de către autoritatea judiciară a unor învinuiri care de regulă și exclusiv constituie o sarcină a părții acuzării. În cauzele Kyprianou împotriva Ciprului (MC), pct. 118; Micallef împotriva Maltei (MC), pct. 93, Curtea a reiterat faptul că art.6 §1 se impune oricărei instanțe care intră sub incidența domeniului său de aplicare.

Imparțialitatea se definește, de regulă, prin lipsa oricărei prejudecăți sau atitudini părtinitoare și poate fi analizată în diverse moduri.

În baza celor expuse supra, instanța de apel a instituit apelul declarat de procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție, Ion Pripa împotriva sentinței Judecătoriei Glodeni din 21.02.2014 în partea ce ține de infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(2) lit. c) Cod penal, ca nefondat, și care urmează a fi respins.

11. Împotriva deciziei instanței de apel, la 25 noiembrie 2020, în termen, declară recurs ordinar procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, prin care solicită admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la judecare în instanța de apel.

În motivarea recursului, invocând temei de drept prevăzut de pct. 6 art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procuror și nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

12. Judecând recursul ordinar, în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să respingă recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit recursului declarat, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, conform căruia, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile când, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, aceste temeiuri pentru declararea recursului ordinar nu și-au găsit confirmare la judecarea recursului declarat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de către recurent, și anume, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul lărgit relevă, că instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, judecând apelul declarat, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată supra, expusă la pct. 10 al deciziei prezente și pe larg motivată la pct. 10.1.

La fel, în sensul art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept și motivele adoptării soluției.

Deși recurentul invocă ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din conținutul recursului ordinar declarat, Colegiul lărgit constată, că în acesta de către recurent nu se argumentează ilegalitatea hotărârii judecătorești din punct de vedere al erorii de drept comise la judecarea cauzei în apel, dar se face referire la procedura de apreciere a probelor și dezacordul cu modalitatea de apreciere a acestora înlăptuită de către instanța de apel, invocându-se că acestea dovedesc faptul, că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele componentei infracțiunilor incriminate.

Colegiul lărgit reține, că, instanța de apel, analizând probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate și verificate de către instanțele de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă în sensul art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la respingerea apelului procurorului în Serviciului Nord al Procuraturii Anticorupție, Ion Pripa, ca nefondat, cu menținerea sentinței în partea ce ține de infracțiunea prevăzută de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de recurs mai menționează, că potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților, iar în acest sens se atestă, că recursul procurorului nu conține invocarea unor argumente critice cu referire la concluziile instanței de apel.

În aceste condiții, argumentele recurentului, prin care susține, că inculpatul Conac Sergiu a comis infracțiunea ce i se incriminează, au format obiect de examinare la judecarea cauzei în apel și, căroră instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă în prezenta decizie la pct. **10.**, soluție, pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reluare consideră că nu se mai impune.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6§1 din CtEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, se observă că recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. **11.** din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei în partea calificării faptei inculpatului în baza art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2), a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune partea civilmente responsabilă este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol a constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și cea de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2., 10. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza hotărârii adoptate, conform jurisprudenței CtEDO,

nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi respins ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

13. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 septembrie 2020, în cauza penală în privința lui **Conac Sergiu Alexandru**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 mai 2021.

Președinte

Svetlana Filincova

Judecători

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Galina Stratulat